

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Νοεμβρίου 2016 — [αίτηση του Dublin District Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική δίκη κατά Owen Pardue

(Υπόθεση C-321/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Προοίμιο και άρθρα 6, 20, 41, 47 και 48 — Εξουσίες της αρμόδιας για τη δίωξη αξιολογίων πράξεων αρχής — Δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2017/C 063/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Dublin District Court

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Owen Pardue

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Dublin District Court (πρωτοδικείο Δουβλίνου, Ιρλανδία), με απόφαση της 27ης Μαΐου 2016.

⁽¹⁾ EE C 279 της 01.06.2016

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) στις 16 Νοεμβρίου 2016 — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-577/16)

(2017/C 063/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 1 σε συνδυασμό με το παράρτημα I της οδηγίας 2003/87/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η παραγωγή πολυμερών και ιδίως του πολυμερούς πολυκαρβονικό σε εγκαταστάσεις με παραγωγική δυναμικότητα άνω των 100 τόνων ημερησίως εμπίπτει στη μνημονευόμενη στο εν λόγω παράρτημα δραστηριότητα της παραγωγής χύδην οργανικών χημικών προϊόντων με πυρόλυση, αναμόρφωση, μερική ή πλήρη οξειδωση ή με παρόμοιες διεργασίες;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα: έχει ο φορέας εκμεταλλεύσεως τέτοιας εγκαταστάσεως δικαίωμα σε κατανομή δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπής κατ' άμεση εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας 2003/87/EK και της αποφάσεως της Επιτροπής 2011/278/EE ⁽²⁾, όταν η κατανομή δωρεάν δικαιωμάτων εκπομπής αποκλείεται βάσει του εθνικού δικαίου απλώς και μόνο για τον λόγο ότι το οικείο κράτος μέλος δεν έχει περιλάβει τις εγκαταστάσεις παραγωγής πολυμερών στο πεδίο εφαρμογής του εθνικού νόμου που μεταφέρει την οδηγία 2003/87/EK στην εθνική έννομη τάξη και για τον συγκεκριμένο λόγο και μόνο οι εγκαταστάσεις αυτές δεν συμμετέχουν στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής;

(¹) Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου, ΕΕ L 275, σ. 32.

(²) Απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ΕΕ L 130, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 23 Νοεμβρίου 2016 — Enzo Buccioni κατά Banca d'Italia

(Υπόθεση C-594/16)

(2017/C 063/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Enzo Buccioni

Εφεσίβλητη: Banca d'Italia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στην αρχή της διαφάνειας, η οποία προβλέπεται σαφώς στο άρθρο 15 της ενοποιημένης αποδόσεως της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και στον γενικό δεσμευτικής ισχύος σκοπό της, κατά τον οποίο (η εν λόγω αρχή) μπορεί να διέπεται από τις κανονιστικές ή ισοδύναμες πράξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 και το περιεχόμενο των οποίων μπορεί να συνιστά άσκηση υπερβολικά ευρείας διακριτικής ευχέρειας και να μην θεμελιώνεται σε ανώτερη ιεραρχικά πηγή του ευρωπαϊκού δικαίου σχετικά με τον αναγκαίο προκαθορισμό ελάχιστων αρχών από τις οποίες δεν χωρεί παρέκκλιση, τέτοιου είδους περιοριστική ερμηνεία της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στον τομέα των καθηκόντων εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, η οποία φθάνει σε σημείο να καταργεί την αρχή της διαφάνειας ακόμη και σε περίπτωση κατά την οποία το συμφέρον προσβάσεως ερείδεται σε ουσιώδη συμφέροντα του αιτούντος εμφανώς παρόμοια με τα εξαιρούμενα, υπέρ του αιτούντος, στις περιοριστικά προβλεπόμενες περιπτώσεις στον οικείο τομέα;
- 2) Έχουν, ως εκ τούτου, το άρθρο 22, παράγραφος 2, και το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων ⁽¹⁾, την έννοια ότι συνιστούν συνήθεις περιπτώσεις παρεκκλίσεως από την αρχή περί μη προσβάσεως στα έγγραφα, λαμβανομένου επίσης υπόψη του ευρύτερου σκοπού του άρθρου 15 της ενοποιημένης αποδόσεως της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και κανόνες αναφερόμενοι σε γενική νομοθετική αρχή του δικαίου της Ένωσης, κατά την οποία η πρόσβαση δεν μπορεί να περιοριστεί, κατά την εύλογη και αναλογική στάθμιση, αφενός, των απαιτήσεων του πιστωτικού τομέα και, αφετέρου, των θεμελιωδών συμφερόντων του αποταμιευτή που εμπλέκεται σε υπόθεση επιμερισμού βαρών, λόγω σχετικών συνακόλουθων περιστάσεων που αφορούν εποπτική αρχή με οργανωτικά χαρακτηριστικά και καθήκοντα ανάλογα εκείνων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας;